

14 martie 2021 • **DUMINICA A IV-A DIN POST** • Sf. Matilda,
regină; Fer. Iacob Cusmano, pr.

LECTURA I

Mânia și îndurarea lui Dumnezeu se arată prin exil și prin eliberarea poporului.

Citire din cartea a doua a Cronicilor 36,14-16.19-23

În zilele acelea, toate căpeteniile preoților și poporul au înmulțit infidelitățile, după lucrurile abominabile ale popoarelor. Au profanat casa Domnului, pe care o sfințise în Ierusalim. Domnul Dumnezeuul părinților lor i-a trimis la ei pe mesagerii săi ca să-i trezească și să-i trimită, pentru că îi era milă de poporul său și de lăcașul său. Dar ei și-au bătut joc de trimișii lui Dumnezeu, i-au disprețuit cuvintele și i-au luat în râs pe profeții lui, până când a venit mânia Domnului asupra poporului său și nu a mai fost leac. Au ars casa lui Dumnezeu, au dărâmat zidul Ierusalimului; au ars în foc toate clădirile sale și au nimicit toate obiectele sale prețioase. Pe cei care au scăpat de sabie, Nabucodonosor i-a dus captivi în Babilon. Ei i-au fost sclavi lui și fiilor săi până la

stăpânirea regatului perșilor, ca să se împlinească cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, până când țara își va ispăși zilele sale de sabat; în toate zilele dezolării ei, se va odihni până se vor împlini șaptezeci de ani. În primul an al lui Cyrus, regele perșilor, ca să se împlinească cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a mișcat duhul lui Cyrus, regele perșilor, care a pus să se transmită o veste în toată stăpânirea lui, chiar și în scris, zicând: “Așa vorbește Cyrus, regele perșilor: «Domnul Dumnezeuul cerurilor mi-a dat toate domniile pământului și m-a însărcinat să-i construiesc o casă la Ierusalim, în Iuda. Oricine dintre voi este din poporul său, Domnul Dumnezeuul său să fie cu el: poate pleca acolo!»”

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 136(137),1-2.3.4-5.6 (R.: 6a)

R.: Să mi se lipească limba de cerul gurii dacă nu-mi

voi aduce aminte de tine, Doamne!

Pe malurile râurilor din Babilon
ședeam și plângeam când ne
aduceam aminte de Sion.

În sălciile din ținutul acela
ne atârnasem harpele. **R.**

Căci acolo, cei care ne-au dus în
robie

ne cereau cuvintele cântărilor
și opresorii noștri ne cereau veselie:
“Cântați-ne din cântările Sionului!”

R.

Cum să cântăm noi cântările
Domnului

pe un pământ străin?

Dacă te voi uita, Ierusalim,
să mi se usuze mâna dreaptă! **R.**

Să mi se lipească limba de cerul
gurii

dacă nu-mi voi aduce aminte de
tine,

dacă nu voi face din Ierusalim
culmea bucuriei mele! **R.**

LECTURA A II-A

**Noi eram morți din cauza
greșelilor noastre, dar am fost
mântuiți prin har.**

*Citire din Scrisoarea sfântului
apostol Paul către Efeseni 2,4-10*

Fraților, Dumnezeu, fiind bogat în
îndurare, pentru marea sa iubire
cu care ne-a iubit, pe când noi eram
morți din cauza greșelilor noastre,

ne-a readus la viață împreună cu
Cristos - prin har ați fost mântuiți -
ne-a înviat și ne-a așezat în ceruri în
Cristos Isus, ca să arate în veacurile
care vin bogăția nesfârșită a
harului său prin bunătatea față de
noi în Cristos Isus. Căci prin har ați
fost mântuiți datorită credinței și
aceasta nu e de la voi, ci este darul
lui Dumnezeu, nu prin fapte, ca să
nu se laude nimeni. Dar noi suntem
opera lui, creați în Cristos Isus în
vederea faptelor bune pe care le-a
pregătit Dumnezeu de mai înainte
ca să umblăm în ele.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 3,16

Atât de mult a iubit Dumnezeu
lumea, încât l-a dat pe Fiul său,
unul născut, ca oricine crede în el
să aibă viața veșnică.

EVANGHELIA

**Dumnezeu l-a trimis pe Fiul
său ca lumea să fie mântuită
prin el.**

*Citire din Evanghelia Domnului
nostru Isus Cristos după sfântul
Ioan 3,14-21*

În acel timp, Isus i-a spus lui
Nicodim: “După cum Moise a
înălțat șarpele în pustiu, tot așa
trebuie să fie înălțat Fiul Omului,
pentru ca oricine crede în el să
aibă viața veșnică. Într-adevăr,
atât de mult a iubit Dumnezeu

lumea, încât l-a dat pe Fiul său, unul născut, ca oricine crede în el să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Pentru că Dumnezeu nu l-a trimis pe Fiul său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin el. Cine crede în el nu este judecat, însă cine nu crede a fost deja judecat pentru că nu a crezut în numele Fiului unic al lui Dumnezeu. Aceasta este judecata: lumina a venit în lume, dar oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele. Căci oricine face fapte rele urăște lumina și nu vine la lumină ca să nu-i fie descoperite faptele. Însă oricine face adevărul vine la lumină, ca să se vadă că faptele sale sunt făcute în Dumnezeu”.

Cuvântul Domnului

***

Odată cu duminica a patra a Postului Mare, semnificația Jertfei de pe Cruce a lui Cristos, se precizează tot mai mult. Într-adevăr, discursul lui Isus în fața lui Nicodim (acel membru al Sinedriului care, în fragmentul nostru evanghelic, reprezintă ordinea cea veche, pe cale de abolire) are ca punct de plecare episodul din cartea Numerilor 21, unde este evocată o revoltă a poporului evreu din timpul peregrinărilor sale prin pustiu. Consecințele acestei revolte au

fost devastatoare. Dumnezeu a trimis șerpi veninoși. În urma mușcăturilor, mulți oameni din popor au murit. Or, teama de moarte îi face pe cei rămași în viață, să alerge la Moise și să ceară îndurare.

E lesne de înțeles că prin evocarea acestui episod veterotestamentar, Isus intenționează să illustreze modul în care omul „atins de moarte” își poate redobândi viața.

Într-adevăr, printr-un gest asemănător celui săvârșit de Moise, care a ridicat un șarpe de bronz pe un stâlp, pentru ca toți cei care vor privi cu încredere la el să-și recapete viața (Num 21,8-9), la fel și Dumnezeu îl va da pe Fiul său ca să fie înălțat pe lemnul crucii, pentru ca orice om care crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Această apropiere tipologică este semnificativă din cel puțin două motive. Mai întâi pentru că situația multor oameni este la fel de disperată ca aceea a celor din pustiu; apoi, pentru că șarpele de pe stâlp îi salva pe cei care priveau la el cu o privire de credință (șarpele ridicat devenind un „semn de mântuire” – Înț 16,6). La fel, Fiul Omului este sursă de mântuire pentru cei care cred în El. Ei vor avea parte de „viața veșnică”, „viață” care nu desemnează atât viața viitoare, cât mai ales o

posibilitate deja prezentă pentru cei care cred încă de pe acum (In 5,24).

Pentru prima generație creștină, crucea nu mai era privită ca un instrument de supliciu, ci ca dovada cea mai frumoasă a iubirii lui Dumnezeu și ca sursa unică de mântuire. Sfântul Paul avea să scrie: „noi îl predicăm pe Cristos cel răstignit, scandal pentru iudei și nebunie pentru păgâni, dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, Cristos este puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu. Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii” (1Cor 1,23-25).

Pr. dr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 14-21 martie 2021

14	D	DUMINICA A IV-A DIN POST; Sf. Matilda, regină; Fer. Iacob Cusmano, pr.
15	L	Sf. Luiza de Marillac, clg.
16	M	Sf. Iulian, m.
17	M	Sf. Patriciu, ep. (*)
18	J	Sf. Ciril din Ierusalim, ep. înv. (*)
19	V	SFÂNTUL IOSIF, SOȚUL SF. FC. MARIA; Fer. Marcel Callo, m.
20	S	Ss. Paul, Ciril, Eugen și îns. m.
21	D	DUMINICA A V-A DIN POST; Sf. Nicolae din Flue, pustnic

Gândul săptămânii

“A-L iubi pe Dumnezeu e totodată și una din modalitățile de a învăța să nu ne temem de nimic.” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2021 don Giovanni Berti